

Νεοελληνικά λέξεις
1910 κ.ε.

Ευχόγια Κουρίνας

ἀγαθόν, ἀραιόν; ἀ. πείσχυρος = ἐν
ρόν, ἐξωρισμένον. Πη. αρχ.
ἀναβλάσσει, κτήνη ἢ ἄλλο θύλακας
νέου. κολλητή πλάκα κωλύει
(ἐν τρεῖς ἀναβλασσει) ἀδύνη
αμαξία, ἀδύνη ἐν ἰσχυρῶν
ἀγοίδα τοῦ κωλύει Μυθία.
ἀγίριον, βούτανα
ἀποζήτης (Μυθία) ἀποζήτης,
ἀγρία, κωλύει τὴν ἰσχυρῶν
ἀγρία τοῦ ἀνω τοῦ τοσάχια μέρη
ἐν ἰσχυρῶν

ἀνακατασκευάζει ἐν ἀποζήτης
ἐπὶ τὴν ἀγρία ἢ ἀποζήτης
ἀγρία ἐν ἀποζήτης ἢ ἀποζήτης

ἀγρία ἀγρία ἐν ἀποζήτης.
ΚΕΝΤΡΟΝ ἢ ἀποζήτης ἀποζήτης
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ

αχάρχο ποσκινον αιγνα
αι οντι μορι εν τη λιφορικη
ορεινη καρχηδονη αντην
φενυμανον ουκιδου ποσοει
απεδου, αι φενυσε αλιουη
του διο ιε αγρον παρκα.

Ν. Κραυτ Πανδ' Η', 1857 σ. 129

αμασανη, Ναβα. το αμακτι πι
νον σκαδιον η σκαδι, Παν
ιδ. ατισφρανυ η χιλις Ναβα α
42

αριλογο ποσκινο του ολου
κεφαλοβρουσι Τριεσθηνη
αρχιολογο το αυτο.

βα! δαυμασευον η αρνητιμον εν λι
 μνω ορυμ αρνητιμον, εν λαχμεδω
 ου βα! εν λιμενω το βα βεβακωτικω
 βοραι το κλωσηρα, εεδα αμειε
 ιχθυω. (αδω)

βοντες, ωεθονια χειρμια τιτα
 εν λιμενω
 βελα παχμια αρνια (καζανδρα)
 βουχοσυρος ~~αααα~~ η οβαρνα
 (εν κρυλω δια τα αμινια)
 βαλαιρα, το βουνο είναι βαλ. ηλω
 ισιμα η χωματινιο.
 "αργα

γαβαρίζω, ἔφυγω (ἐελοῖ γανέο) (κά-
στασία λιμένος)
γαβαρίζω, ἡ ἀγριόγίδα, τὸ ἀγριο κατόπι
ὄπου χυρίζουν ἐν τὰ ὄρη. ἀσπρες
ταῖς βορ. Σποράδας γηγ. γαβά.

γαψε = στρυψε, γ. τὰ ὄρη.
βαλα αἰσότοι (Σεῦρα)

για βεάνη = θαλασσινή. γ.
τότι ψιλες αυτρε εἶναι
εἶναι τούτες (= οὐδεις) Σεῦρα

γαγαχίδης β. σιωροδίγγη

γαγαχίδης γαμήσῃ γαγαχίδῃ ἡ
κόχη (γαμή ριξή)

γαγαχίδα ἡ γαγαχία, σιωροδίγγη ἡ καγ
ἀρπίνου Πάνου. Η', 427

μεχολογῶ, ἀνελέγω. Ἡσπερ Ἄργυρ

δοῖσα ἢ ἴρις καὶ ὡς ἡμιπυκνῶν τοῦ

λοῖου ἐν Πηλίου (Συμεῖ) ^{τόσσην}
δοῖσα τὸ ἄνω σὺν ἰσχυρῶν ὄσσει, ἢ τὸ ἄνω καλῶν

ἄνωραμα, τὰ ἀνεκρίματα

καυχουδα (χρυσανθῆμα) κύμα

δαφίνων ἐμωδῶν Μακμαρᾶ

μᾶς δαχυνε τὸ παράβη

φινγβαῖν αὐτὸς τὸ ἔχει ἀρ. ἴσως

τὸ ἔρριψεν ἔξω. ὁμοίως καὶ ἐν

Λευιάδι

